

Составители:

**В.ГОРОВЕНКО
Е.МАНОХА**

Водночас творчість Рєпіна-портретиста, який, подолавши академічну умовність, був сміливим новатором у розкритті внутрішнього світу портретованих, орієнтувався на кращі психологічні взірці європейського живопису, визначила й творчі пошуки Олександра Мурашка. Вже перша значна робота його як портретиста — «Портрет дівчини» — свідчить про відчутний вплив рєпінської енергійної манери письма, поетичність у розкритті образу. Водночас на творчу манеру Мурашка-портретиста мала помітний вплив творчість В.Серова, якому притаманні витонченість художнього смаку, артистичне відтворення найглибших нюансів людських переживань засобами витонченого живопису.

Пенсіонерське відрядження за кордон дало змогу Мурашкові поринути у вир бурхливого мистецького життя головних європейських художніх центрів—Парижа та Мюнхена, де він перебуває до 1907 року. Різноманітні, нерідко кардинально протилежні за своїми скеруванням мистецькі напрями і течії не залишилися осторонь творчих пошуків майстра в царині кольору та форми. Але найбільше до душі були йому досягнення французьких імпресіоністів, завдяки яким його палітра стає яснішою, декоративнішою, емоційно наснаженішою, соковитішою, а характер розкриття образів у портретах — експресивнішим. Саме в Парижі Мурашко створив один з найефектніших своїх творів «Дівчина у червоному капелюсі» (1902—1903), який є одним з кращих досягнень українського портрета ХХ століття.

За кордоном Мурашко створив також серію картин, у яких відобразив життя Парижа та парижан («Парижанка», «У кафе», «Паризьке кафе», «Біля кафе»), вдало поєднав колористичні здобутки імпресіонізму з тонким психологізмом, композиційною виразністю.

Важливою рисою Мурашка як митця й громадянина була його активна участь у розбудові української школи мистецтва. Свій досвід, перейнятий від І.Рєпіна та М.Мурашка, він плідно використовував як викладач Київської рисувальної школи, пізніше у Київському художньому училищі та власній студії, відкритій ним разом з художницею А.Крюгер-Праховою у Києві 1913 року. У своїй системі викладання Мурашко відмовився від механічного копіювання гіпсів і мертвої натури. Він, як і французькі імпресіоністи, навчав молодих художників праці тільки на живій природі, постійно радив спостерігати і фіксувати життя в усіх його проявах, розвивав в учнів тонке відчуття кольору, схиляв їх бути в цьому старанними учнями природи. Його концепція розвивалася в річищі загального розвитку української культури, яка прагнула після століть духовного поневолення відродити давні традиції, й зокрема української школи живопису. Мурашко брав активну участь своєю творчістю і педагогічною діяльністю в національному відродженні часів Української Держави.

Мурашко загинув від рук бандита в розквіті свого творчого життя. Обставини його смерті й донині не розкриті й залишаються загадковими, як і нагла й загадкова смерть у ті самі роки подвижників української культури Івана Стешенка, Миколи Леонтовича, Олександри Єфименко, Федора Вовка, Георгія Нарбута.

Крюгер – Прахова зі своїм первістком

Благовіщення

« В кав'ярні»

«Дівченка з собакою»

«Дівчина у червоному капелюхі»

«Дівчина у рожевому » Портрет Н. Тараніної

«Дівчина з таксою»

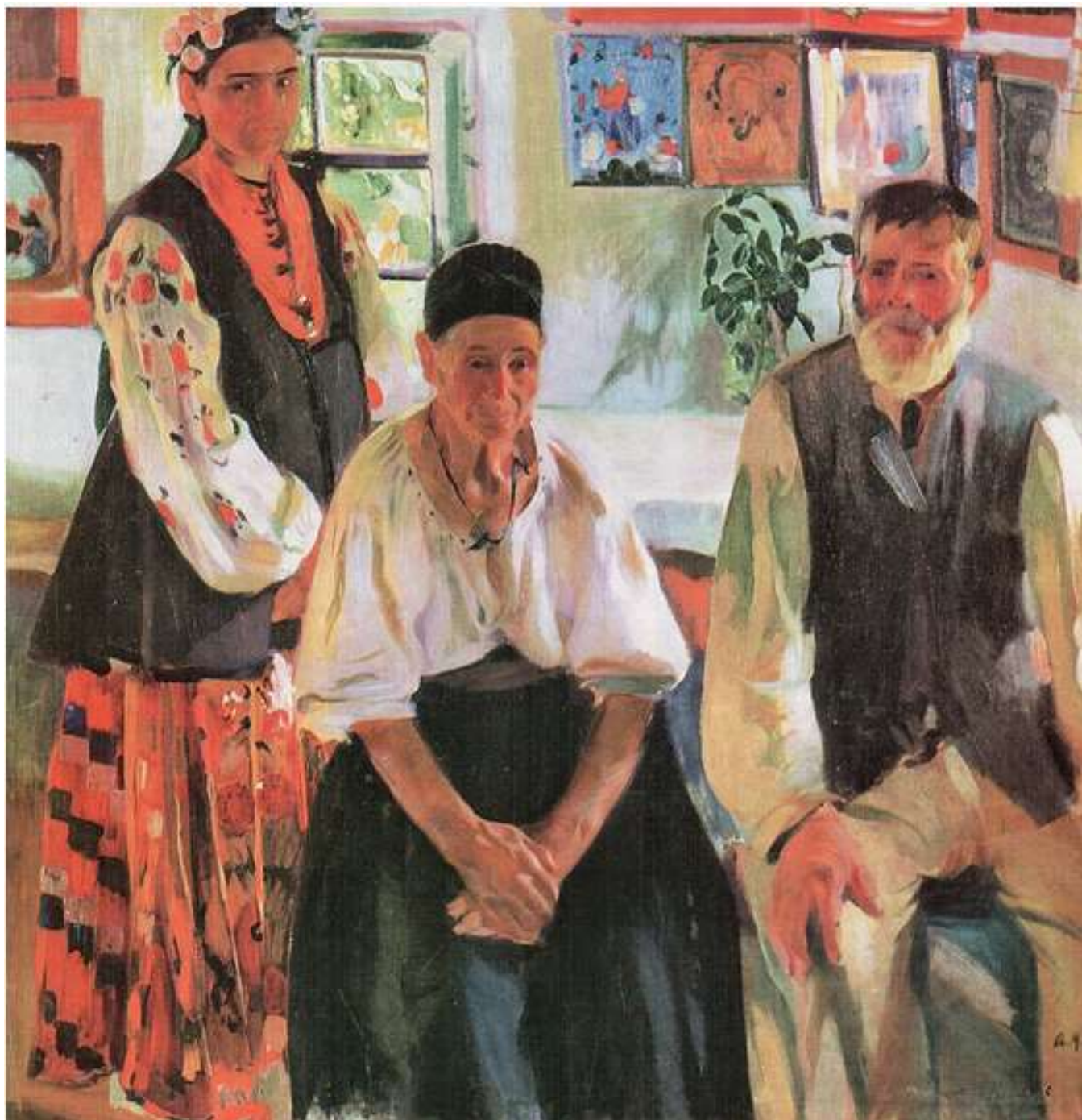
«Жінка у чорному»

«Жінка із квітами»

«Зима»

«Селянска родина»

«Парижанки. Біля кав'ярні»

«Паризьска кав'ярня»

«Портрет дочери художника Нестерова»

«Портрет Андріана Прахова»

П

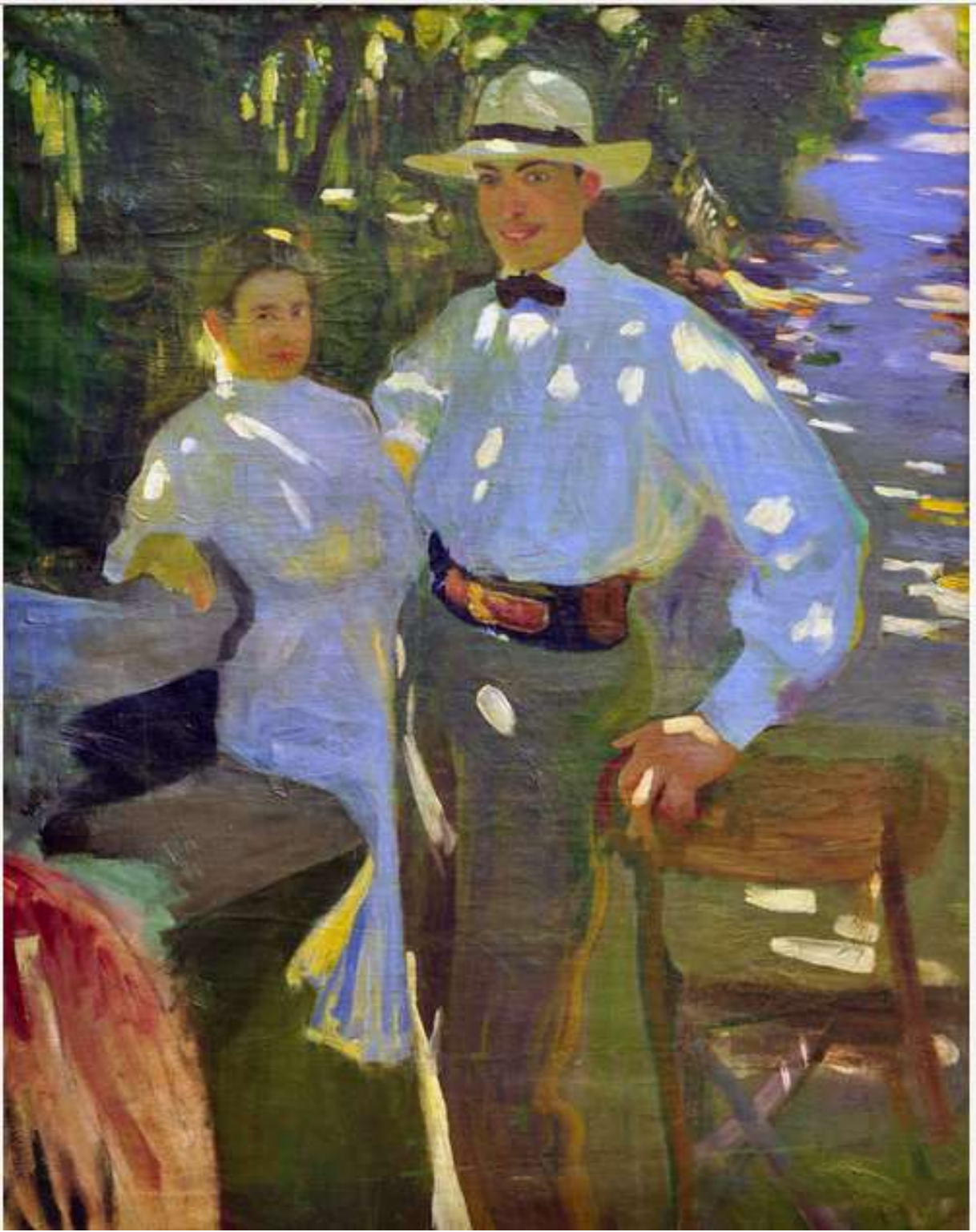
«Портрет архитектора Георгия Шлейфера»

«Портрет пані у сірому»

«Портрет Олени Прахової»

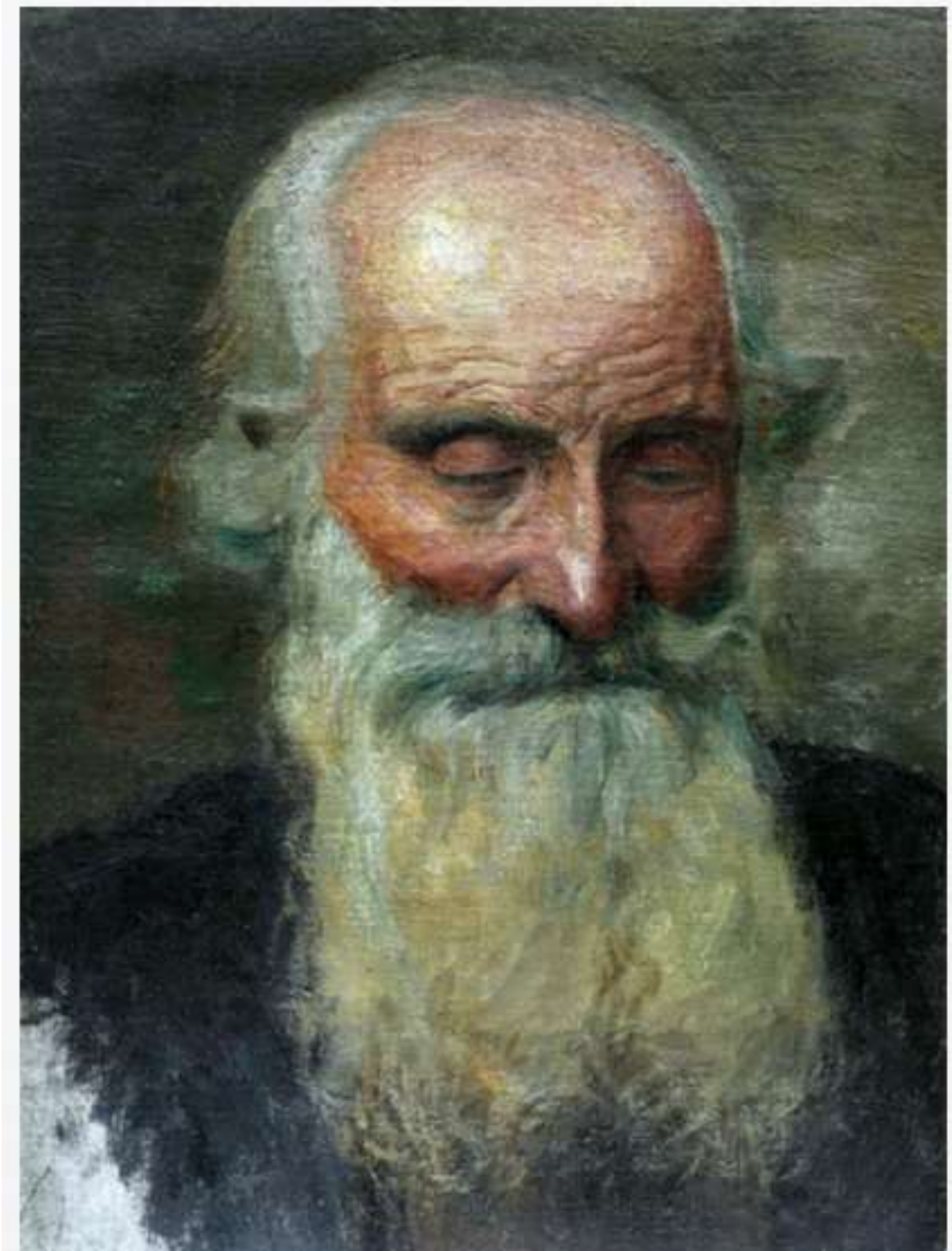
«Портрет Жоржа. Солнечні плями.»

«Портрет Людмили Куксіної»

«Портрет Маргарити Мурашко»

«Портрет старого»

«Портрет художника Мики Петрова»

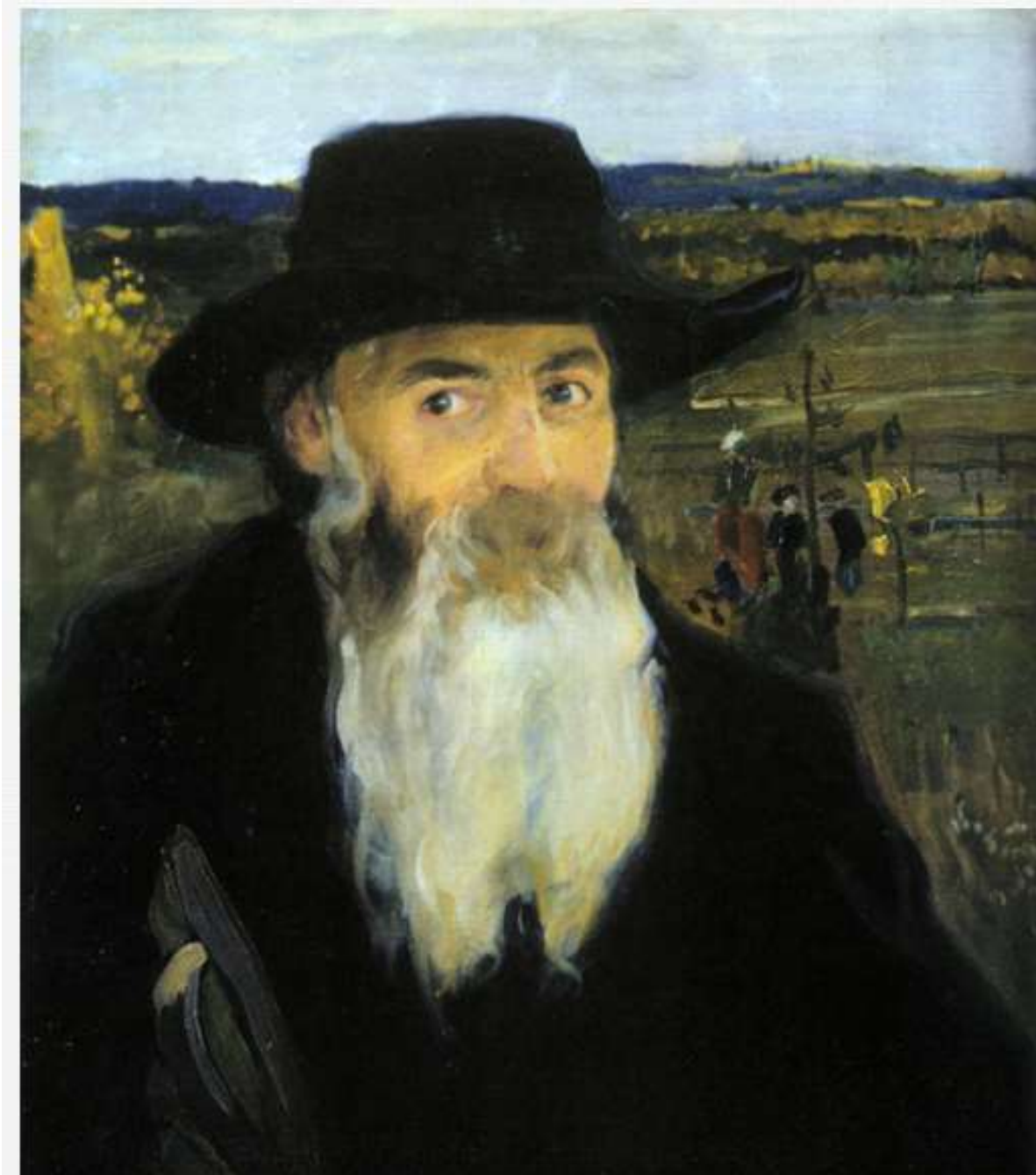
«Портрет Я.Станіславського»

«Похорон Кошового»

«Праля»

«Старий вчитель. Портрет Миколи Мурашко»